

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 16 mai 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, declarate de partea vătămată XXXXX XXXXX, de avocata Plămădeală Tamara și de inculpatul

Deliu Grigorii XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Orhei din 10.07.2003 și încheierea din 29.03.2010, în baza art. 145 alin. (2) lit. b), j), k), 188 alin. (1), 84 Cod penal, la 10 ani închisoare;

2) sentința Judecătoriei Rîșcani din 26.03.2012, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare;

3) sentința Judecătoriei Orhei din 16.01.2017, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare;

4) sentința Judecătoriei Chișinău din 05.03.2019, în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>07.03.2017 - 16.05.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>21.06.2019 - 18.09.2019,</i>
	<i>19.12.2019 - 12.02.2020,</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 16 mai 2019, Deliu Grigorii a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. c), f) Cod penal la 5 ani și 2 luni închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, i-a fost *adăugată* partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău din 05 martie 2019, fiindu-i

stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 16.05.2019, cu deducerea termenului arestării preventive din 27.01.2017 – 27.04.2017 și 21.03.2019 - 16.05.2019.

Cererea procurorului privind încasarea de la Deliu Grigorii în beneficiul statului a sumei de 57,39 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, la 24.01.2017, în jurul orei 20³⁰, inculpatul Deliu G. acționând în scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, în timp ce se alia în strada din s. XXXXX, r-nul XXXXX, prin aplicarea violentei nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, exprimată printr-o lovitură cu cotul în regiunea pieptului lui XXXXX XXXXX, a sustras în mod deschis de la acesta geanta, după care a scos din ea un portmoneu din care a sustras mijloace bănești în sumă de 6000 lei, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că, era deja târziu și au mers cu taxiul. Când au ajuns aproape de poartă i-a cerut de câteva ori bani lui XXXXX XXXXX ca să achite taxiul și anume 120 lei. Acesta a spus că nu are. Atunci el l-a lovit cu palma peste față și i-a cerut banii. Acesta a spus că nu are. El (inculpatul) l-a rugat să nu-l ducă la condiția să-i smulgă geanta și să i-a singur banii pentru achitarea taxiului. Atunci i-a luat geanta în care erau doar documente. După ce a văzut că nu are bani i-a dat gentuța înapoi. După aceasta s-au despărțit și a mers pe jos acasă cu un transport de ocazie, nu a luat de la el 5500 lei.

Totodată, vina lui este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată XXXXX XXXXX, a relatat că inculpatul i-a cerut bani pentru taxi. El nu i-a dat, astfel că acesta i-a rupt gentuța de pe umăr, l-a lovit cu cotul în piept, a luat banii în sumă de peste 5000 lei. Banii erau în geantă, deoarece nu încăpeau în portmoneu. Apoi inculpatul i-a aruncat actele jos și a plecat. De tot avea 6000 lei. Î-l iartă și nu are careva pretenții față de acesta.

Martorul Valeanu A., a declarat că peste 15 minute de la caz, XXXXX XXXXX i s-a plâns că a fost bătut de Deliu, care i-a luat borseta cu aproximativ 6.000 lei.

Martorul Fedrici L., a relatat că XXXXX XXXXX este fratele ei, care era plecat în acea zi în mun. Orhei, pentru a semna acte referitor la copii, adresându-se la avocat. XXXXX XXXXX avea la el suma de 6500 lei. Jumătate din suma de bani a fost împrumutată de la Jitchevici G. Fratele a telefonat-o pe la ora 20⁰⁰ - 21⁰⁰, fiind disperat și i-a zis că a fost bătut de Grigorii, fiindu-i sustrasă borseta cu bani și documente. A venit acasă și pe urmă a sunat la poliție. Apoi au plecat la fața locului și acolo au găsit certificatul de naștere a fiului fratelui și încă un document. Au găsit și portofelul rupt, aruncat sub gard, dar fără bani.

Vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare și prin:

- procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 25.01.2017, potrivit căreia XXXXX XXXXX, prin care aceasta a solicitat tragerea la răspundere penală a persoanei care l-a depozitat prin aplicarea unei lovituri de suma de 6.000 lei;

- plângerea lui XXXXX XXXXX din 25.01.2017, că a cerut tragerea la răspundere a unei persoane necunoscute, care după ce l-a agresat i-a sustras o geantă cu acte și 6.000 lei;

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX XXXXX din 25.01.2017, potrivit cărui el a descris circumstanțele cauzei, declarații similare fiind făcute și în ședința de judecată;

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.01.2017, potrivit cărui XXXXX XXXXX, în persona din fotografia sub nr. 4 (Deliu Grigorii), a recunoscut persoana care l-a agresat și i-a sustras suma de 6.000 lei;
- procesul-verbal de audiere a martorului Valeanu A. din 25.01.2017, potrivit cărui acesta a declarat că, în ziua cu pricina l-a văzut pe XXXXX XXXXX, care i-a comunicat că o persoană pe nume "Grigorii" la lovit și i-a sustras bani;
- procesul-verbal de consemnare a declarațiilor a iui Railean I. din 25.01.2017, în care a făcut declarații similare celor făcute în ședința de judecată;
- procesul-verbal din 27.01.2017, potrivit cărui de la XXXXX XXXXX a fost ridicată o geantă de culoare neagră confecționară din bumbac, cu semne vădite de deteriorare, cu inscripția „David Jones”;
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.01.2017 cu foto-tabelul la acesta, potrivit cărui a fost examinată o geantă de culoare neagră confecționară din bumbac, cu semne vădite de deteriorare, cu inscripția „David Jones”;
- procesul-verbal de audiere a martorului Federici L. din 27.01.2017, potrivit căruia, aceasta a declarat că, din cuvintele lui XXXXX XXXXX a aflat că acesta a fost agresat de o persoană pe nume "Grigorii", care i-a sustras geanta cu acte și suma de 6.000 lei.

Faptul că, inculpatul a pretins că nu a găsit în geantă careva bani nu a poate fi reținut ca dovadă că XXXXX XXXXX nu ar fi avut asupra sa banii sustrași, deoarece, cum rezultă din declarațiile acestuia coroborate cu cele ale martorilor, el a primit bani de la sora lui pentru a procura haine copiilor dar și pentru a perfecta anumite acte la avocat. De asemenea, că acesta avea bani se dovedește și prin aceea că pe parcursul zilei în cauză procurase din contul său băutură și produse alimentare, cât și faptul că a achitat pentru serviciile de taxi.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța a ținut cont de prevederile art. 7. 61, 75 - 77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani, că circumstanțe atenuante lipsesc, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similare.

Având în vedere și faptul că, la moment inculpatul a mai fost condamnat pentru o altă infracțiune, care a fost comisă după infracțiunea în cauză, deci nu a tras concluziile de rigoare, instanța a concluzionat că, aplicarea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate nu este posibilă, ori, aceasta nu-și va atinge scopul educativ.

3. Avocata Plămădeală Tamara a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din cauza lipsei semnelor infracțiunii în acțiunile inculpatului.

Apelanta a invocat că, din declarațiile martorilor nimeni nu a văzut că XXXXX XXXXX are suma de 6.000 lei. Numai martorul Federici L., sora părții vătămate, a declarat în instanță că avea bani din cele spuse de fratele său, dar ea personal la fel nu a văzut banii în geanta neagră și nici nu putea să le vadă pentru că nu era în compania lor.

Ce ține de presupusul împrumut de 6000 lei, organele de anchetă nu au verificat dacă într-adevăr sora sa de la Ialoveni i-a dat un împrumut, nu au fost audiate persoanele care i-au transmis banii, etc.

Dacă XXXXX XXXXX avea acești bani, în primul rând solicita instanței să-și recupereze banii.

Instanța de judecată nu a luat în considerație mărturiile lui Railean și nici nu le-a dat o apreciere obiectivă.

Lovitura nu a fost aplicată pentru a-l deposeda pe victimă de bani, dar pentru al obliga să achite șoferului de taxi, care a venit după ei la Biești. În urma unei lovituri minore nu a fost un pericol pentru viață și sănătatea victimei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

În speță s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii de jaf, astfel că în acest sens, s-a reținut declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, care fiind audiat în ședința instanței de judecată, a declarat că, pe la 24.01.2017, ora 10⁰⁰, era la un verișorul său, Railean I, a procurat vinul împreună cu Iurii, inculpatul Deliu G. a venit la Iurie să ceară țigări și el i-a oferit țigări. După ce au servit alcool, le-a propus lui Railean I. și Deliu G. să meargă la el în s. Biești. Ei fiind de acord, au găsit un taxi. El a achitat taxiul, și băutura, ceilalți doi nu i-au dat nimic, deoarece nu prea aveau bani. Pe la 20⁰⁰ s-au pornit acasă. Le-a propus să meargă la el acasă, și ei nu au dorit. I-au cerut să le dea bani pentru taxi și anume i-a cerit Deliu G., el nu i-a dat. Astfel că acesta i-a rupt gentuța de pe umăr, l-a lovit cu cotul în piept, a luat banii în sumă de peste 5.000 lei. Iurii era mai la vale cu 10 metri de ei, el nu a auzit nimic

În acest context, sunt veridice declarațiile martorului Railean I., care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că, Alexei avea bani la el, el a achitat taxiul. Nu cunoaște câți bani avea. XXXXX XXXXX le-a promis că va achita taxiul, de aceea a mers la Biești. Grigorii i-a smuls gentuța de pe umărul lui XXXXX XXXXX, a văzut că acesta nu are nimic și i-a dat-o înapoi. În gentuța nu era nimic, nu erau bani. Deliu Grigorii pe XXXXX XXXXX l-a lovit cu o palmă, deoarece acesta nu vroia să achite taxiul.

Deși, inculpatul nu recunoaște comiterea faptei prejudiciabile, manifestată prin luare ilegală și gratuită a mijloacelor bănești ce aparțineau părții vătămate XXXXX XXXXX, ținând cont de declarațiile martorului Railean I., care atât în cadrul urmăririi penale cât și instanța de fond a declarat că partea vătămată XXXXX XXXXX avea bani la ei, deși nu cunoștea cât anume, or, faptul că XXXXX XXXXX a avut mijloace bănești, se confirmă prin faptul că acesta a achitat taxiul din Orhei în s. Biești, a procurat din cont propriu atât băuturi alcoolice cât și produse alimentare, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate, inculpatului, cât și a martorilor audiați.

Faptul că partea vătămată XXXXX XXXXX dispunea de mijloace bănești se confirmă și prin declarațiile martorului Pangalos S., care la data de comiterii faptei, presta servicii de taxi, astfel, acesta a relatat că, la sfârșit, cu serviciul „Taxi” s-a achitat XXXXX XXXXX După cum a înțeles, ei au fost poftiți în ospetie la XXXXX XXXXX Celelalte persoane nu s-au oferit să achite serviciul taxiului. I-au fost achitați 120 lei pentru serviciul de „Taxi” ce i-a fost prestat.

La fel, este de remarcant faptul că pentru existența laturii obiective a infracțiunii de jaf, acesta din urmă urmează să fie comisă în mod deschis, ceea ce s-a dovedit în speță, în situația în care, gentuța părții vătămate a fost smulsă de pe umărul părții vătămate, de către inculpat, care la acel moment ambii se deplasau pe drum, spre taxi, mai mult ca atât, acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunului părții vătămate, a avut loc cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate, fapt confirmat atât de partea vătămată, cât și de inculpat, ultimul în acest sens relatând că, i-a cerut de câteva ori bani lui XXXXX XXXXX ca să achite taxiul și anume 120 lei. Acesta a spus că nu are. Atunci el l-a lovit cu palma peste față și i-a cerut banii.

Sunt nefondate argumentele avocatului că, din declarațiile martorilor nimeni nu a văzut că partea vătămată XXXXX XXXXX are suma de 6000 lei, or, în acest sens, deși, într-adevăr prin declarațiile martorilor nu se confirmă direct existența mijloacelor financiare respective, decât prin declarațiile a lui XXXXX XXXXX, circumstanțele de fapt constatate, probează fapta prejudiciabilă comisă de către inculpatul anume faptul sustragerii deschise a averii părții vătămate, cât și existența mijloacelor bănești la partea vătămată, care la rândul său, a achitat atât pentru serviciul taxi, cât produse alimentare și băuturi alcoolice, or, noțiunea „daune în proporții considerabile” are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul noțiunilor „daune în proporții mari”, „daune în proporții deosebit de mari” sau „daune în proporții mici”. Motivația legiuitorului constă în aceea că în societate ar exista o stratificare patrimonială accentuată dintre diferite grupuri sociale. Prin urmare, una și aceeași valoare materială a bunului este interpretată în mod diferit de reprezentanții păturii socialmente vulnerabile și de reprezentanții păturii avute. Astfel, dacă victima are o stare materială „satisfăcătoare”, atunci nu se va atesta cauzarea de daune în proporții considerabile. Dacă însă starea materială a victimei este „nesatisfăcătoare”, atunci aceasta se va atesta, în alți termeni, legea penală oferă o apărare mai energică victimei având o stare materială „nesatisfăcătoare”, în comparație cu apărarea de care beneficiază victima care are o stare materială „satisfăcătoare”.

În acest sens, se va ține cont de afirmațiile părții vătămate XXXXX XXXXX care a declarat că, suma de 5500 lei este considerabilă pentru el, deși în ședința judiciară, acesta nu a solicitat încasarea sumei respective, având în vedere că inculpatul nu dispunea de mijloace financiare.

Sunt neîntemeiate și afirmațiile avocatului că partea vătămată XXXXX XXXXX are antecedente penale, este inculpat pe o cauză penală, ori, faptul dat nu are tangență cu prezenta cauză penală.

În circumstanțele descrise, instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Instanța de judecată, la individualizarea pedepsei inculpatului, corect a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori, antecedente penale nefiind stinse.

5. Avocata Plămădeală Tamara a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu dispunerea încetării procesului penal în privința inculpatului, din lipsa unuia din elementele constitutive ale infracțiunii

Recurenta a invocat că, atât instanța de apel, cât și instanța de fond au dat o apreciere juridică incorectă probelor acumulate în dosar.

Cauza în instanța de apel s-a examinat în lipsa părții vătămate, deși insistent s-a solicitat prezentarea acestuia în ședință pentru a-i pune întrebări dacă a avut suma de 6000 lei în portmoneu.

Dat fiind, că nu există nicio probă că Deliu G. a cheltuit banii presupuși sustrași și victima nu a solicitat recuperarea prejudiciului, nu există o faptă prejudiciabilă și respectiv legătura de cauzalitate.

Martorul Railean I. a declarat în ședința de judecată că ”Grigorii a smuls gentuța de pe umărul lui XXXXX XXXXX, a văzut că acesta nu are nimic și i-a dat-o înapoi, în gentuță nu era nimic, nu erau bani. Deliu G. pe XXXXX XXXXX l-a lovit cu o palmă, deoarece acesta nu vroia să achite taxiul”. Instanța de apel a interpretat intenționat eronat declarațiile lui Railean I.

Instanța nu a luat în considerație faptul că nimeni din martori, în afară de XXXXX XXXXX, nu a declarat că au văzut această sumă de bani în gentuță.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin.5, alin.8* Cod de procedură penală.

5.1. Recurs ordinar a declarat și partea vătămată, XXXXX XXXXX, care a solicitat achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal, din lipsa unuia din elementele constitutive ale infracțiunii.

Recurentul a invocat că, din cauza că inculpatul l-a lovit pe față s-a enervat și a telefonat la poliție, pentru a se răzbuna pe el, a făcut declarații false că avea cu el suma de 6000 lei

Recent a aflat că Deliu G. are copil mic la întreținere și a conștientizat ce a făcut.

5.2. A declarat recurs ordinar și inculpatul Deliu Grigorii, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri *corecte*.

Recurentul a invocat că este nevinovat, fiind condamnat în lisa unei analize obiective a declarațiilor părții vătămate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile avocatului, părții vătămate și a inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de

drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5., 5.1. și 5.2. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar ale avocatului, părții vătămate și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia partea vătămată nu a folosit calea apelului. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația. În recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În această consecutivitate, se reține că partea vătămată nu a utilizat în prealabil calea de atac - apelul, inclusiv în aspectul invocat de recurent, nedeclarând în genere vreun apel, în situația în care legea prevede această cale de atac (*pct. 3. - 5.1. din decizie*).

Pe lângă aceasta, în recursul ordinar vizat, lipsește cu desăvârșire și argumentarea că prin decizia instanței de apel s-ar înrăutățit situația recurentului (*pct. 5.1. din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar al părții vătămate, în acest sens, nu are niciun suport legal.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile declarate de avocat și de inculpat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.2. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate XXXXX XXXXX, a martorilor Valeanu A. și Federici L., procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 25.01.2017, plângerea cet. XXXXX XXXXX din 25.01.2017, procesul-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX XXXXX din 25.01.2017, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.01.2017, procesul-verbal de audiere a martorului Valeanu A. din 25.01.2017, procesul-verbal de consemnare a declarațiilor a iui Railean I. din 25.01.2017, procesul-verbal de ridicare din 27.01.2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.01.2017 cu foto-tabelul la acesta, procesul-

verbal de audiere a martorului Federici L. din 27.01.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, instanțele indicând și motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile menționate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5., 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată XXXXX XXXXX, de avocata Plămădeală Tamara și de inculpatul Deliu Grigorii XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 16 mai 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integrală la 13 martie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun